

Wõrru-linnas : 1) 7mal Nääri-kuu pääwal, linna-laot.
 2) 2sel Käänla-kuu p. 3) 22sel Käänla-kuu p. suur
 jalka laot, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weikse-laot.
 5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laot. 6) 24mal Mikli-
 kuu p., Mikli-laot. 7) 7mal Wiina-kuu p., linna-laot.
 8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laot.

Narwa-linn peab linna, weikse ja hobuse-laata 6masi kuni
 10ma Käänla-kuu pääwani — ja 20masi kuni 23mal
 Mikli-kuu pääwani.

Uus maja-perremees ja temma kogge- mata leitud warra.

Summala sõnna on ellaw ja wäggew
 ja terrawam kui ükski kahheterrane mõt.

Langweldi mõis olli seddapuhlo ühhe mehhe
 pärralt, kes enne kaupmehhe põlwes paljo warra
 kollo pannud, ja nüüd omma keska aastate sees
 omma warrandusfest tahtis rahho sees ellada.
 Temma nimmi annab märko, et ta olli wannast
 Israeli rahwa suggust. Lewi olli Juut, ja uhle
 omma sündimise ning usso-õiguse peale. Ta olli
 lest, ja omma abbiellust polnud tal muud mälles-
 tuseks jäänud kui üks ainuke tüttar, kelle näust kohhe
 wõis ärratunda, et ta ka üks Jerusalemma tüttar-
 dest olli.

„Wata Rahel, eis se olle kanna pain“, ütles
 Lewi afnast wälja wadates.

„Agga pain, ollets ta ka kõrb, on mulle kanna,
 kus ma omma armsa isja selsis wõin olla“, kos-
 tis tüttar.

„Noh siin on sul teine luggu, kui kõrbes ollets.
 Agga jölle on se, kes omma wannemate pärran-
 dust, nenda kui endine perremees teggi, ärra-
 raiskab, ja isje kui wäljalükkatud peab ümmer-
 hulkuma.“

„Oh waene õnneto“, ütles Rahel.

„Miks sa temma pärrast kardad? kes tuult
 külwab, se tormi leikab. Naiskajaid ei kurda minna
 ial“, ütles Lewi ja läks emale, sest ta olli walli
 nende wasto, kes warra raisates waeseks sanud.
 Agga et ta siin endist mõisniko jölledaks nimme-
 tas, tulli enamist sest, et sesamma ristinnime
 olli, agga Lewi jälle selle mehhe sarnane, kellest
 kirjutud on: „ta wihtas kõiki, kes Jeesuse nimme
 Naatsaretist appi hüüdsid.“ Nenda ep olnud ta
 tüttar mitte. Temma põlgas käl ka ristiusko,
 kellest ta palja nimme kaudo teadis, agga innimeste
 wasto olli ta ärras.

Mõis sai peagi teise näo. Nüüdse perremehhe
 jõud ja nurgus ehitas wanna ellohone wägga
 kännaks, et isfegi kirjuteskammer seest läikis. Na-
 mato-kappid, kõil suggo ramatuid täis, jäid enneste
 wanna kohha peale; endise perrekonna w a n n a
 p i b e l peti ka weel omma wangi põlwes ja ei
 teadnud sedda mõelda, mis suur teggeminne tem-
 mal ees olli.

Mitto näddalat läksid möda; wõerad tullid,
 wõerad läksid, üks piddo olli teise järrel, rõmoliisa
 ja naermine kõllas ühhest toast teise. Ei pudund